Lietas Nr. 11331031915
Lietas arhīva Nr. K26-0381-15/9

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rēzeknē 2015.gada 24.novembrī

Rēzeknes tiesa šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētājs P.Novičenoks
ar sekretāri A.Kapaču un tulci R.Soročinu
piedaloties prokuroram Z.Karčavam

atklātā tiesas sēdē izskatīja krimināllietu /pers. B/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā par Krimināllikuma 262.[1]pantā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu.

Pārbaudot lietā esošos pierādījumus un noklausoties procesa dalībnieku paskaidrojumus, tiesa

k o n s t a t ē j a:

/pers. B/, būdams transportlīdzekļa vadītājs, kuram nav transportlīdzekļa vadīšanas tiesības (tiesības likumā noteiktā kārtībā nav iegūtas) atteicās no medicīniskās pārbaudes alkohola koncentrācijas noteikšanai asinīs, proti:

/pers. B/ 2015.gada 12.aprīlī ap plkst.18.50, bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām (tiesības likumā noteiktā kārtībā nav iegūtas), Rēzeknes novadā, Silmalas pagastā pa autoceļu P59 Viļāni-Malta-Ružina, ceļa 27.kilometrā, virzienā uz Maltas pusi vadīja transportlīdzekli – automašīnu Mazda 626, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/. /pers. B/ vadīto transportlīdzekli apturēja Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldes Rēzeknes iecirkņa Kārtības policijas nodaļas un Kriminālpolicijas nodaļas inspektori, kuri sakarā ar aizdomām par to, ka /pers. B/ vadīja automašīnu alkohola ietekmē, uz aizturēšanas vietu izsauca Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas Satiksmes uzraudzības rotas inspektoru. Inspektors uzaicināja /pers. B/ kā transportlīdzekļa vadītāju, izmantojot alkometru, veikt alkohola koncentrācijas noteikšanu uz vietas, bet /pers. B/ atteicās to darīt. Turpmāk /pers. B/ medicīniskai pārbaudei alkohola koncentrācijas noteikšanai tika nogādāts SIA "Rēzeknes slimnīca" uzņemšanas nodaļā, Rēzeknē, 18.Novembra ielā 41. Plkst.19.50, atrodoties uzņemšanas nodaļā, uz ārsta uzaicinājumu nodot bioloģiskās vides paraugus un veikt alkohola ietekmes pārbaudi, izmantojot alkometru alkohola koncentrācijas noteikšanai asinīs, /pers. B/ atteicās to darīt.

Ar šādām savām darbībām /pers. B/ izdarīja Krimināllikuma 262.[1]pantā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Tiesas sēdē apsūdzētais /pers. B/ savu vainīgumu inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā atzina pilnībā, nožēloja izdarīto, kā arī lūdza neveikt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā.

Valsts apsūdzības uzturētājs apsūdzētā lūgumu atzina par pamatotu un norādīja, ka apsūdzētais savu vainu ir atzinis un lietā savāktie pierādījumi apstiprina apsūdzētā vainīgumu viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā. Apsūdzētajam ir zināma pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas būtība un sekas.

Tiesa, pārbaudot lietā esošos pierādījumus, konstatē, ka apsūdzētā vainīgums bez paša apsūdzētā atzīšanās savos paskaidrojumos apstiprinās ar objektīviem lietā savāktajiem pierādījumiem /pers. B/ celtās apsūdzības apjomā. Tiesai nerodas nekādas saprātīgas šaubas, par to, ka /pers. B/ vadīja transportlīdzekli bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām un atteicās no medicīniskās pārbaudes alkohola koncentrācijas noteikšanai asinīs. Tāpat tiesa atzīst, ka pirmstiesas kriminālprocesā /pers. B/ noziedzīgās darbības ir pareizi kvalificētas kā Krimināllikuma 262.[1]pantā paredzētais noziedzīgais nodarījums.

Tādējādi tiesa, iztiesājot lietu, atzina, ka apsūdzētā lūgums par pierādījumu pārbaudes neizdarīšanu ir apmierināms un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.pantu pierādījumu pārbaude tiesas izmeklēšanā nav nepieciešama, bet lietas materiāli ir pārbaudāmi tikai daļā par apsūdzētā personību raksturojošām ziņām un atbildību ietekmējošiem apstākļiem. Attiecīgi arī tiesas spriedumā nav nepieciešama apsūdzētā vainīgumu apstiprinošo pierādījumu uzskaitīšana un analīze.

Nosakot sodu apsūdzētajam /pers. B/, tiesa ņem vērā apsūdzētā personību, izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, kā arī apsūdzētā atbildību ietekmējošos apstākļus.

Pirmstiesas procesā un tiesas izmeklēšanā par /pers. B/ personību noskaidrots: apsūdzētais nav precēts, apgādībā mazgadīgs bērns, pamatskolas izglītība, oficiāli nestrādā, bet strādā gadījuma darbos, uzskatāms par nesodītu.

Apsūdzētais tiesas sēdē paskaidroja, ka saprot, ka viņa rīcība nav pareiza, ļoti nožēlo izdarīto un apsola vairāk nepieļaut līdzīgus pārkāpumus. Sākumā bija nobijies, tāpēc neatzina savu vainu, bet tagad ir apdomājis savas kļūdas, tāpēc vaļsirdīgi atzīst savu vainu un lūdz piedošanu par savu rīcību.

Atbilstoši Krimināllikuma 46.panta noteikumiem, vērtējot /pers. B/ izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, smagumu un radītās sekas un apsūdzētā atbildību ietekmējošos apstākļus, tiesa konstatē šādus apstākļus:

/pers. B/ saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta trešo daļu ir izdarījis mazāk smagu noziegumu, kas vērsts pret ceļu satiksmes drošību, /pers. B/ darbību rezultātā reāls kaitējums trešajām personām nav nodarīts, bet ir tikušas apdraudētas sabiedrības intereses ceļu satiksmes drošības jomā. Saskaņā ar Krimināllikuma 47., 48.panta noteikumiem /pers. B/ atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi lietā nav konstatēti. Nosakot sodu, tiesa ņem vērā

/pers. B/ tiesai pieteikto lūgumu par pierādījumu pārbaudes neizdarīšanu tiesas izmeklēšanā, tādējādi sekmējot kriminālprocesa efektivitāti, ekonomiskumu un ātrāku krimināltiesisko attiecību noregulēšanu.

Izvērtējot noziedzīgā nodarījuma raksturu un bīstamību, apsūdzētā personību tiesa nonāk pie slēdziena, ka /pers. B/ var noteikt sodu, kas nav saistīts ar brīvības atņemšanu, un ir pamats izvēlēties soda veidu no Krimināllikuma 262.[1]panta sankcijā paredzētajiem alternatīvajiem soda veidiem. Ņemot vērā to, ka /pers. B/ ir darbspējīgs, invaliditātes nav, tiesa atzīst, ka apsūdzētajam ir lietderīgi noteikt sodu piespiedu darbu veidā. Tiesa uzskata, ka reāla piespiedu darba izpilde pietiekamā apjomā garantēs Krimināllikuma 35.pantā paredzēto kriminālsoda piemērošanas mērķu sasniegšanu un atturēs /pers. B/ no analoģisku pārkāpumu un arī citu noziedzīgu darbību izdarīšanas (speciālā prevencija), kā arī pietiekamā apjomā pildīs vispārīgās prevencijas mērķus un atturēs arī citas personas no likumā paredzēto aizliegumu neievērošanas. Nosakot /pers. B/ nosakāmā soda mēru, tiesa ņem vērā apsūdzētā attieksmi pret nodarījumu, to, ka nodarījuma rezultātā nav iestājušas kaitīgas sekas, un atzīst, ka apsūdzētajam sods ir nosakāms tuvāk Krimināllikuma 40.panta pirmajā daļā paredzētajam vidējam soda apmēram. Tāpat apsūdzētajam ir piemērojams Krimināllikuma 262.[1]panta sankcijā paredzētais papildsods - transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana. Ņemot vērā apsūdzētā attieksmi pret nodarījumu, noziedzīgā nodarījuma raksturu, tiesa atzīst, ka papildsods /pers. B/ ir nosakāms minimālā apmērā, kādu paredz Krimināllikuma 262.[1]panta sankcija.

Saskaņā ar Krimināllikuma 44.panta pirmās un otrās daļas noteikumiem tiesību ierobežošana ir noteiktu tiesību atņemšana vai aizlieguma noteikšana iegūt tādas tiesības. Ņemot vērā to, ka /pers. B/ transportlīdzekļa vadīšanas tiesības likumā noteiktajā kārtībā nav iegūtas, apsūdzētajam papildsoda termiņā ir nosakāms aizliegums iegūt transportlīdzekļa vadīšanas tiesības. Vienlaicīgi tiesa norāda, ka papildsoda – transportlīdzekļa vadīšanas tiesību iegūšanas aizliegums noteikšana nepieļaus /pers. B/ tiesas noteiktajā termiņā atkārtoti izdarīt nodarījumus, kas saistīti ar satiksmes drošības apdraudējumiem.

Apsūdzētais tiesas sēdē paskaidroja, ka procesuālos izdevumus par alkohola koncentrācijas noteikšanu līdz lietas izskatīšanai nav nomaksājis, tādēļ saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 367.panta pirmās daļas 6.punktu un 368.panta pirmo daļu no /pers. B/ ir piedzenami procesuālie izdevumi, kas saistīti ar medicīnisko pārbaudi alkohola koncentrācijas noteikšanai – 23 *euro* apmērā.

Sprieduma izpildes nodrošināšanai, līdz spriedums stājas likumīgā spēkā ir saglabājams /pers. B/ piemērotais drošības līdzeklis – uzturēšanās noteiktā vietā.

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 367.panta pirmās daļas 6.punktu un 368.panta pirmo daļu, 499., 511., 512., 514. un 520., 527.-529.pantu un tiesa

n o s p r i e d a:

/pers. B/, personas kods /personas kods/, atzīt par vainīgu Krimināllikuma 262.[1]pantā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīt ar piespiedu darbu uz 100 (viens simts) stundām, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 3 (trim) gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 44.panta noteikumiem noteikt /pers. B/ tiesību atņemšanas termiņa laikā aizliegumu iegūt transportlīdzekļa vadīšanas tiesības.

/pers. B/ piemēroto drošības līdzekli uzturēšanās noteiktā vietā atstāt negrozītu līdz spriedums stājas likumīgā spēkā.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, izdevumus par medicīniskās pārbaudes veikšanu alkohola koncentrācijas noteikšanai 23 (divdesmit trīs) *euro* apmērā, kas saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 529.panta 2.punktu labprātīgi nomaksājami ne vēlāk kā 30 dienu laikā no sprieduma spēkā stāšanas dienas jebkurā bankas iestādē (saņēmējs: Valsts policija, reģistrācijas Nr.90000099040, saņēmēja banka: Valsts kase, Bankas kods: TRELLV22, konts:LV96TREL2140091033000. Maksājuma uzdevumā jānorāda krimināllietas numuru 11331031915, /pers. B/ identificējošos datus un maksājuma mērķi: Par pārbaudi administratīvā pārkāpuma lietā Nr.PC134491.

Spriedumu 10 dienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas daļā par noteikto sodu vai sakarā ar tiesas pieļautajiem procesuālajiem pārkāpumiem var pārsūdzēt vai noprotestēt apelācijas kārtībā Latgales apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijā, sūdzību vai protestu iesniedzot Rēzeknes tiesā.

Tiesas spriedums pieejams procesa dalībniekiem tā pasludināšanas dienā 2015.gada 24.novembrī.

Tiesnesis P.Novičenoks